

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060106

DOM
2019-04-10
Stockholm

Mål nr
M 1212-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-01-18 i mål nr M 2832-17, se bilaga A

PARTER

Klagande

Naturskyddsföreningen i Bohuslän

Ombud: L G

Motpart

1. Bohusgranit ekonomisk förening

Ombud: advokaterna J L och H N

2. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
403 40 Göteborg

SAKEN

Tillstånd att anlägga väg inom landskapsbildsskyddat område på fastigheterna X och Y i Sotenäs kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut den 20 juni 2017, dnr 521-4015-2017.

Dok.Id 1440778

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Naturskyddsföreningen i Bohuslän (Naturskyddsföreningen) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska ändra mark- och miljödomstolens dom och fastställa länsstyrelsens avslagsbeslut.

Bohusgranit ekonomisk förening (Bohusgranit) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län har vidhållit sin inställning i enlighet med beslutet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Naturskyddsföreningen har anfört bl.a. följande: Den serviceväg Bohusgranit vill anlägga skulle kraftigt påverka landskapsrummets södra vägg och inverka på det visuella intrycket av landskapet som helhet. Både vyn inom området och vyn ut från området är viktig. Vegetationen på platsen för den tänkta vägen fyller en viktig funktion som insynsskydd mot bergtäkten. Vegetationen måste avverkas för att vägen ska kunna anläggas. Det är inte möjligt att genom återplantering skapa ett nytt insynsskydd mot väggrummet och bergtäkten. Det finns en alternativ vägdragning som är godkänd av Trafikverket och som inte påverkar landskapsbilden. Det ifrågasätts att det finns ett behov av en ny väg. I vart fall bör tillstånd till en sådan väg inte ges förrän det är avgjort om Bohusgranit får tillstånd att expandera verksamheten vid bergtäkten.

Bohusgranit har vidhållit det som anförts i underinstanserna med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden: Den planerade vägen kommer endast påverka det landskapsbildsskyddade området i ringa omfattning. Vägen kommer att ligga precis i gränsen för landskapsbildsskyddet och bara en liten del av vägen kommer att ligga inom det skyddade området. Täktverksamheten ligger utanför det skyddade området och frågan om insyn dit saknar betydelse för prövningen i detta mål. Den planerade vägen blir en förlängning av en befintlig väg och kommer att placeras i nära anslutning till den första väg som användes för att nå täkten, men som senare togs ur bruk. För att

bibehålla nuvarande synintryck kommer träd att planteras i den slänt där den nya vägen är tänkt att uppföras. Det finns inte någon alternativ väg som uppfyller kraven på trafiksäkerhet inom verksamhetsområdet och vid anslutningen till allmän väg. Behovet av ny väg föreligger oavsett om tillstånd till utökad täktverksamhet ges eller inte.

Naturskyddsföreningen och Bohusgranit har gett in viss utredning i Mark- och miljööverdomstolen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen har hållit syn i målet.

Länsstyrelsen i dåvarande Göteborgs och Bohus län förordnade den 15 oktober 1968 med stöd av 19 § naturvårdslagen (1964:822) om landskapsbildsskydd avseende bl.a. Bottnafjorden med omslutande markområden samt de två dalgångarna mot Vrångstad respektive Tosterödsvattnet i Sotenäs kommun. Fastigheterna X och Y ligger delvis inom det landskapsbildsskyddade området. I förordnandet anges inte de närmare skälen för beslutet att skydda landskapsbilden. Enligt övergångsbestämmelserna till miljöbalken gäller förordnandet fortfarande.

Enligt länsstyrelsens förordnande om landskapsbildsskydd gäller tillståndsplikt för bl.a. anläggandet av väg annat än för jordbrukets eller skogsbrukets behov. Frågan i målet är om tillstånd kan ges för att i det skyddade området anlägga en serviceväg till den bergtäkt som Bohusgranit driver.

Den skogsklädda sluttningen, där Bohusgranit ansökt om att anlägga vägen, är belägen i utkanten av det skyddade området och utgör ett tydligt rumsavgränsande element i landskapet. Sluttningen ligger inte i sin helhet inom det skyddade området men utgör oavsett det en viktig del för förståelsen för det skyddade landskapet och hela sluttningen är en del av den visuella upplevelsen av landskapsrummet. Den skogsklädda sluttningen bidrar vidare till att skärma den befintliga bergtäkten från det landskapsbildsskyddade området. Aktuellt avsnitt av det skyddade landskapsrummet är väl synligt längs väg 174 bl. a. från Ävja och österut.

Mark- och miljööverdomstolen kunde vid synen iaktta att anläggandet av en väg på skrå upp längs sluttningen skulle innebära ett betydande ingrepp i landskapsbilden. Såväl schaktning som utfyllnad behövs för att anlägga vägkroppen och det för med sig att stor del av befintlig vegetation kommer att försvinna. Detta ingrepp skulle bli framträdande från en stor del av det skyddade landskapsrummet och på ett negativt sätt påverka dess värden. Ingreppet skulle bli bestående över tiden. Det faktum att den aktuella sluttningen finns i utkanten av det skyddade området gör inte den negativa inverkan mindre. Mot den bakgrunden bedömer Mark- och miljööverdomstolen att den ansökta vägen skulle påverka landskapsbilden på ett sådant sätt att det skulle strida mot landskapsbildsskyddet. Tillstånd kan därför inte ges till Bohusgranits ansökan. En intresseavvägning mellan det enskilda intresset av att anlägga vägen och det allmänna intresset av att skydda landskapsbilden föranleder inte någon annan bedömning.

Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och länsstyrelsens beslut fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Birgitta Bylund Uddenfeldt, referent, tekniska rådet Inger Holmqvist och hovrättsrådet Ralf Järtelius.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2018-01-18
meddelad i
Vänernsbor

Mål nr M 2832-17

KLAGANDE

Bohusgranit ekonomisk förening

Ombud: S B

MOTPART

Länsstyrelsen i Västra Götalands län
403 40 Göteborg

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut den 20 juni 2017 i ärende nr 521-4015-2017, se bilaga 1

SAKEN

Tillstånd att anlägga väg inom landskapsbildsskyddat område på fastigheterna X och Y i Sotenäs kommun

DOMSLUT

Med ändring av länsstyrelsens beslut lämnar mark- och miljödomstolen Bohusgranit ekonomisk förening tillstånd enligt föreskrifterna för landskapsbildsskyddet Bottnafjorden-Tosterödsvattnet att anlägga väg över delar av fastigheterna X och Y i Sotenäs kommun på plats som framgår av ursprunglig ansökan.

Tillståndet förenas med följande villkor:

- Utmed vägens norra sida ska vintergröna träd planteras. Trädens ålder och täthet ska medföra att insyn mot vägen och tåkten minimeras. Samråd ska ske med Länsstyrelsen i Västra Götalands län vad gäller trädridåns närmare utformning.

Dok.Id 381379

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsbor	Hamngatan 6	0521-27 02 00	0521-27 02 80	måndag – fredag 08:00–16:00
		E-post: mmd.vanersbor@dom.se		

YRKANDEN M.M.

Bohusgranit ekonomisk förening (föreningen) har yrkat att mark- och miljödomstolen ska bevilja tillstånd enligt föreskrifterna för landskapsbildsskyddet Bottnafjorden-Tosterödsvattnet för att anlägga väg över delar av fastigheterna Sotenäs X och Sotenäs Y.

Som grund för yrkandet har föreningen anfört bland annat följande.

Bohusgranit ekonomisk förening bedriver med stöd av tillstånd lämnat av Miljöprövningsdelegationen vid Länsstyrelsen i Västra Götalands län (MPD) den 23 maj 2008 täkt av berg inom fastigheten Z. Täkten - Ävja stenbrott - är belägen söder om sjön Tåsteröds stora vatten i Sotenäs kommun. Nuvarande serviceväg till och från verksamhetsområdet ansluter till väg 870, som i sin tur, något längre norrut, ansluter till väg 174. För närvarande handlägger MPD en ansökan om utökat och förlängt tillstånd för verksamheten i Ävja stenbrott. Ansökan innefattar även en ny serviceväg som är tänkt att anläggas och ansluta till väg 870 norr om den befintliga servicevägen. MPD har i kompletteringsföreläggande den 14 december 2016 upplyst om att den planerade servicevägen berörs av förordnande av landskapsbildsskydd för Bottnafjorden-Tosterödsvattnet och att, enligt MPD:s mening, tillstånd enligt föreskrifterna för förordnandet därför krävs. Upplysningen föranledde föreningen att ansöka om sådant tillstånd hos länsstyrelsen.

Befintlig serviceväg ansluter till väg 870 i en spetsig vinkel. Därtill har vägen en brant lutning och sikten vid in- och utfarten är behäftad med begränsningar. Det finns inte heller någon ficka för väntande lastbilar och andra fordon under de tider som verksamheten inte är öppen. De uppräknade förhållandena är alla sådana att de försvårar in- och utfart och inverkar därvid menligt på den allmänna trafik-säkerheten. Situationen försvåras ytterligare under perioder med halt väglag. Trafikverket, som även har besökt platsen, är positiva till att anslutningen ändras. Verket har förordat den nu ansökta väganslutningen ur ett säkerhetsperspektiv. En

ny serviceväg påkallas även av säkerhetsskäl som gör sig gällande inom verksamhetsområdet. Idag saknas möjlighet att åtskilja lastbilstrafik, arbetsfordon och personbilstrafik, med påföljd att alla dessa fordonsslag blandas inom området. Genom den nya vägens centrala anslutningspunkt blir det möjligt att göra en separation redan utanför det egentliga verksamhetsområdet. Föreningen har i sitt arbete med att finna en lämplig sträckning för den nya servicevägen utrett olika alternativ. Något rimligt alternativ som ger de eftersträvade förbättringarna föreligger emellertid inte med hänsyn till den begränsning som de branta bergssidorna runt täktområdet innebär.

Dalgången med sjön Tåsteröds stora vatten är ett närmast unikt landskapsavsnitt. Längs den svenska västkusten finns flera liknande sprickdalgångar med ostnordostlig sträckning, men endast enstaka av dem uppvisar sjöar. Lygnern är ett exempel i Halland, och Tåsteröds stora vatten den kanske enda representanten i Bohuslän för denna naturtyp. Dalgången med sjön nedanför höga, delvis skogbeklädda, bergsområden utgör därför ett närmast unikt landskapsavsnitt. Däremot kan detsamma inte sägas om området norr om Ävja stenbrott. Detta landskapsbildsavsnitt är kontrastrikt, med låglänt terräng mellan höga bergkullar, men denna terrängtyp är vanlig i Bohuslän, och förekommer inom stora områden i Lysekils, Sotenäs, Tanums och Strömstads kommuner. Området kring Ävja stenbrott bör därför bedömas ha lägre skyddsvärde inom det aktuella området för landskapsbildsskydd.

Enligt 7 kap. 25 § miljöbalken (MB) ska vid prövning av frågor om skydd av områden enligt aktuellt kapitel hänsyn tas även till enskilda intressen. En inskränkning i enskilds rätt att använda mark som grundas på skyddsbestämmelse i kapitlet får därför inte gå längre än som krävs för att syftet med skyddet ska tillgodoses. Mark- och miljödomstolen ska inledningsvis göras uppmärksam på det förhållandet att miljöprövningsdelegationen vid prövning av den ansökan som låg till grund för det nuvarande tillståndet synes ha accepterat täktens inverkan på landskapsbildens. Anläggande av en serviceväg ger fördelar ur såväl enskild synpunkt – ökad säkerhet inom verksamhetsområdet – som ur allmän synpunkt –

förbättrad trafiksäkerhet på allmän väg. I vågskålen måste även läggas det faktum att det, med hänsyn till de topografiska förhållandena, saknas ändamålsenliga alternativ till den nu föreslagna sträckningen. Mot det nu nämnda får vägas det allmänna intresset av en oförändrad landskapsbild. I fråga om styrkan i detta intresse måste särskilt tas i beaktande dels att påverkan på sikt kan mildras genom plantering av träd, enligt vad föreningen åtagit sig att göra, dels att det berörda området till sin yta är ytterst begränsat och dessutom har ett lägre skyddsvärde i förhållande till de delar som får anses besitta de landskapsmässiga kärnvärdena – fjordområdet och Tåsteröds stora vatten. Såvitt avser den omständighet att det endast är en mindre yta som påverkas i relation till en större areal har dåvarande Miljööverdomstolen tillmätt ett dylikt förhållande betydelse i MÖD 2009:38. Sammanfattningsvis kan det konstateras att de fördelar som står att vinna genom den nya servicevägen överväger dess nackdelar ur allmän synpunkt.

Länsstyrelsen har i det överklagade beslutet angett att den nuvarande landskapsbilden kommer att påverkas på ett sådant sätt att det motverkar syftet med landskapsbilden. Även om länsstyrelsen härvidlag inte angett något lagrum får det antas att bedömningen grundas på bestämmelsen i 7 kap. 26 § MB. Av paragrafen följer att dispens från förbud eller andra föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. – ett tillstånd enligt föreskrifter för landskapsbildsskydd får anses vara en sådan dispens – ges endast om det är förenligt med förbudets eller föreskriftens syfte. Fotomontage återopas av vilka framgår hur den planerade servicevägen kommer att synas i landskapet. Härvid finns anledning att värdera påverkan på landskapsbilden annorlunda jämfört med den hållning som länsstyrelsen gett uttryck för. Någon påtaglig påverkan föreligger således inte även om vägen kommer att bli synlig. Till detta ska läggas att berört område i landskapsbildshänseende inte hyser skyddsvärden av samma styrka som de i områdena angränsande till fjorden och Tåsteröds stora vatten. Därtill att området i relation till hela det område som omfattas av landskapsbildsskyddet är arealmässigt obetydligt. Det sagda ger vid handen att ett tillstånd för anläggande av väg enligt föreskrifterna för landskapsbildsskyddet för Bottnafjorden-Tosterödsvattnet kan ges utan att syftet med föreskrifterna motverkas.

Således föreligger förutsättningar för att bevilja ansökt tillstånd eftersom det enskilda intresset väger över det allmänna intresset att bevara landskapsbilden orörd och ett sådant tillstånd inte är oförenligt med föreskrifternas syfte (7 kap. 25-26 §§ MB). Det överklagade beslutet ska därför upphävas och ansökan ges bifall. Av 16 kap. 2 § första stycket MB följer att ett tillstånd enligt balken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken, får förenas med villkor. Som framgår ovan åtar sig föreningen härvid att, i syfte att mildra påverkan på landskapsbilden, plantera en trädrida invid vägen – företrädesvis barrträd, vars skärmande effekt inte påverkas av årstiderna.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län (länsstyrelsen) har yrkat att överklagandet avslås och har vidhållit sitt tidigare ställningstagande i det överklagade beslutet.

Länsstyrelsen har anfört bland annat följande. Föreningen uppger att den har behov av en ny väg till och från tåkten då den befintliga vägen är brant och har en spetsig vinkel till anslutande väg samt att det inte finns någon ficka för väntande lastbilar och andra fordon. Föreningen uppger att de har utrett olika alternativ för att finna en lämplig sträckning men har inte hittat någon annan rimlig lösning. Länsstyrelsen vill uppmärksamma domstolen på att föreningen tidigare har inkommit till länsstyrelsen med ett annat alternativ för att förbättra befintlig anslutningsväg. Detta alternativ kräver anmälan om vattenverksamhet för nedläggning av trumma i bäck. Länsstyrelsens vattenavdelning har lämnat positivt beslut för detta. Trafikverket har även yttrat sig över detta alternativ i pågående prövning av en utökad täktverksamhet.

Länsstyrelsen delar inte föreningens bedömning att landskapet norr om Ävja stenbrott inte är unikt. Terrängen inom hela det område, som omfattas av landskapsbildsskyddet, varierar. De olika terrängerna kompletterar varandra. Sammantaget ges landskapet en utformning som är bevarandevärd, lika mycket i utkanten av området som i dess centrala delar. Bergslutningen, där den aktuella vägen önskas att anläggas, utgör en tydlig gräns i landskapet och även för

landskapsbildsskyddets utbredning. Att landskapsbildsskyddet slutar i övre delen på bergsslutningen betyder inte att området som omfattas av skyddet är mindre bevarandevärt.

Länsstyrelsen bedömer att beslutet att inte ge tillstånd för den aktuella vägen inte går längre än vad som krävs för att tillgodose förbudets syfte. Föreningen refererar även till att MPD har accepterat tåktens inverkan på landskapsbilden i och med det tillstånd som beslutades 2008. Länsstyrelsen vill här poängtera att tåkten inte är belägen inom landskapsbildsskyddat område.

Tillståndet som bolaget refererar till omfattar brytning av totalt 400 000 ton berg. Den nu aktuella vägen ingår i en prövning enligt 9 kap. MB där bolaget ansöker om brytning av totalt två miljoner ton berg. Huruvida den nu ansökta verksamheten kommer att ges tillstånd eller inte har ännu inte avgjorts av MPD. Den sluttning, där Bohusgranit vill anlägga vägen, är en tydlig gräns mellan det landskapsbildsskyddade området och tåkten. Den skogsbeklädda sluttningen medför att tåkten i stort sett inte syns från det omgivande landskapet. Anläggs en väg kommer detta att påtagligt förändras och tåkten i sig kommer att bli mer framträdande i landskapet. Den sluttning, där vägen önskas att anläggas, är även synlig från vandringsleder på norra sidan av sjön Tåsteröds stora vatten. Skog som växt på sluttningen kommer att huggas ner och stora ingrepp kommer göras för att anlägga vägen. Schaktningar och anlägganden av en stabil väggkropp med bland annat tryckbank, ger stora, irreversibla och mycket synliga ingrepp och förändringar. När vägen är klar kommer den att synas. Därutöver kommer alla de transporter som kör på vägen till och från tåkten, att påverka landskapsbilden inom ett stort område norr och nordost om tåkten. Det faktum att Bohusgranit erbjudit sig att plantera träd utefter vägen bedöms inte kunna läka den skada i landskapet som vägen kommer att medföra.

Mark- och miljödomstolen har den 12 december 2017 hållit sammanträde och syn på platsen.

DOMSKÄL

Beslut som har meddelats före miljöbalkens ikraftträdande om att skydda ett område ska anses meddelade med stöd av motsvarande bestämmelse i miljöbalken (9 § lagen [1998:811] om införande av miljöbalken, MP). Av förarbetena framgår att bestämmelsen även gäller skyddsformer enligt redan upphävd lagstiftning i den mån skydd fortfarande fanns vid miljöbalkens ikraftträdande. Förordnanden till skydd för landskapsbilden framhålls som en sådan skyddsform som fortfarande har stor betydelse (prop. 1997/98:45 II s. 386). Sådana förordnanden meddelades med stöd av 19 § naturvårdslagen. Möjligheten att förordna om landskapsbildsskydd togs bort den 1 januari 1975. I stället infördes regler om s.k. naturvårdsområden som vid tillämpningen av miljöbalken ska anses som naturreservat (9 § MP).

Området där delar av vägen är tänkt att placeras omfattas av landskapsbildsskydd. Föreskrifterna för landskapsbildsskyddet Bottnafjorden-Tosterödsvattnet beslutades av dåvarande Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län interimistiskt den 29 april 1968 och slutligt den 15 oktober samma år. Enligt föreskrifterna för landskapsbildsskyddet krävs det tillstånd från länsstyrelsen för att anlägga väg annat än för jordbrukets eller skogsbrukets behov.

Beslutet om landskapsbildsskydd saknar närmare motivering av vilka överväganden som låg till grund för beslutet. Det interimistiska beslutet skyddade bland annat de inre delarna av Bottnafjorden med omslutande markområden, dels de två dalgångarna mot Vrångstad respektive Tosteröds stora vatten (Tosterödsvattnet) som utgjorde en fortsättning av fjordområdet, och dels området mellan dessa dalgångar. Ett yttrande från länsarkitekten i länet låg till grund för det interimistiska beslutet. Av yttrandets motivering framgår bland annat följande. Bottnafjorden är visserligen inte en av de större fjordarna i länet men den har en storslagen rymd och ett vackert ljus bland annat genom kontraster mellan det blå fjordvattnet och de omgivande röda bergen. Det är ett måleriskt landskap. Denna måleriska karaktär fortsätter in i dalgångarna där de gröna ängsmarkerna på den gamla havsbotten vackert kontrasterar mot de röda bergen. Därtill kommer att bergen reser sig med en

bestämd skulptural form ur de horisontella vatten och ängsyterna. Tosterödsvattnet som är en spricksjö utgör en direkt fortsättning av fjordrummet och har på ett begränsat område skönhetsvärden av samma art som detta.

Den ansökta vägen är tänkt att placeras söder om Tåsteröds stora vatten och gå upp mot bergtälkten. Området norr om vägen utgörs av en dalgång som består av ett odlingslandskap. Norr om odlingslandskapet ligger väg 174 och norr om den finns berg innan Tåsteröds stora vatten ansluter.

Mark- och miljödomstolen finner utifrån det ovan anförda, och utifrån iakttagelserna vid domstolens syn på platsen, att den ansökta vägen kommer att få en förhållandevis liten inverkan på den landskapsbild som ska skyddas enligt länsstyrelsens beslut 1968. Platsen för vägen avser en mycket liten del av det landskapsbildsskyddade området samt ligger i utkanten och utanför området och tillhör inte det som beslutet från 1968 primärt synes avse att skydda. Området för landskapsbildsskyddet sträcker sig inte upp på bergskammen mot tälkten. Platsen för den tilltänkta vägen kan med hänsyn till det anförda inte anses ha ett så starkt värde för det aktuella landskapsbildsskyddet. Tyngden av det allmänna intresset i fråga om skyddet landskapsbildens är därför inte så stor.

Bohus granit ekonomisk förening har uppgett att det finns behov av en ny vägsträckning ur ett säkerhetsperspektiv. Trafikverket har i yttrande den 25 oktober 2017 till länsstyrelsen anført att väganslutningen som nu aktuell ansökan gäller är den bästa lösningen ur flera aspekter, inte minst vad gäller trafiksäkerhet. Föreningen har också ett enskilt intresse av att få till stånd den nya vägsträckningen enligt vad den närmare redogjort för i överklagandet.

Domstolen konstaterar att det allmänt sett är lättare att uppfylla förutsättningarna för att få tillstånd än att få dispens från ett förbud. Här är det fråga om att få tillstånd från ett förbud. Det kan också konstateras att länsstyrelsens beslut från 1968 inte anger att det krävs särskilda skäl för att få tillstånd.

Mot bakgrund av det anförda finner mark- och miljödomstolen vid en sammantagen bedömning att anläggande av den aktuella vägen inte skulle påverka landskapsbilden på ett sådant sätt att det skulle strida mot syftet med landskapsbildsskyddet för Bottnafjorden-Tosterödsvattnet. Härvid ska också beaktas att det finns ett enskilt intresse att anlägga vägen som också sammanfaller med ett allmänt intresse rörande trafiksäkerhet. En förutsättning för att ge tillstånd är dock att det förenas med ett villkor om att föreningen ska plantera träd utmed vägen till skydd för landskapsbilden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 8 februari 2018.

Stefan Mattsson

Gunnar Barrefors

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Stefan Mattsson, ordförande, och tekniska rådet Gunnar Barrefors. Föredragande har varit beredningsjuristen Fredrik Gustafsson.